

Universitätsbibliothek Paderborn

COLLA=||TIONVM SACRA-||RVM LIBRI VIII.

Bredenbach, Tilmann

Coloniae, 1584

VD16 B 7375

19. De Narcisso Episcopo Hierosolymorum, qui aquam vertit in oleum, & dum criminis falsò insimulatur, vindicta diuina vltione in testes periuros, per ea ipsa quæ sibi in periurijs imprecati erant ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52445](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52445)

xit, ô mulier? Accipe ergo, & eam soluens, n
de Dei opera admirabilia. Cùm illa autem sur
rexisset, & ad se rediisset, videt quidem ruris
sanctos suam capsam ingressos, habens ve
shedulā in manibus, viro illæso manente fig
naculo. Quod quidem cùm soluisset, priorem
quidem scripturam inuenit deletam, alienam
autem videt positam subscriptionem, qualis
habebat: Propter Ioannem serum meum:
letum est tuum magnum peccatum.

Ensebini Casarien. lib. 6. Eccles. hist. cap. 7.

*Narciso Episcopo Hierosolymorum, qui
quam vertit in oleum, & dum criminis
falsò insimulatur, vindicta diuinæ uuln
in testes periueros, per ea ipsa que sibi in pa
iurijs imprecati crant maledicta molitur.*

C A P. V I X.

*Solennis dies
vigiliarum
Paschæ.*

*Aqua in oleum
versa.*

ACCIDIT aliquando die solenni vigilie
rum Paschæ, oleum deesse luminaribus
cumque id per ministros innotuisse,
moeror plebi maximus fuit. Sed Narcissus
de fidens, ministris imperat haurire aquam
biique deferri. Cumque detulissent, oratione
benedixit aquam, & infundi luminaribus
præcipit. Tum repente miro & sæculis inaudiu
to genere virtutis, natura aquæ in olei pinguo
dinem versa, splendorem luminum etiam so
lito reddidit clariorem. Ad fidem autem rei
plurimis religiosorum fratrum ex eodem o
leo quod versum de aqua fuerat, reseruantur
est, ita ut ad nos vsq; miraculi huius iudicium
perce

perueniret. Et in hoc quidem fidei eius ac menti habebatur exemplum: animi vero virtus quanta in eo fuerit, alio nihilominus uno ex eius gestis opere declarabitur. Is namque; cum inter cetera virtutum suarum bona esset valde constantia animi, & iuste recteque indeclinabili ter tenax, quidam homunculi nequam malefici consciencij, metuentes ne criminum suorum, si arguerentur, non possent effugere vindictam, praeveniunt, & factionibus circumuenient, reparant eum, cuius iudicium verebantur. Conciannant igitur aduersum eum infame sati & noxiun crimen: conueniunt auditores, testes ex semetipsis producunt, qui sub sacramento iuramenti, quae obijciebantur confirmarent: quorum unus testis, ita non igni consumetur, vera se dicere testabatur: alius, ita neregio morbo corrumperetur: tertius, ita neluminibus orbaretur. Et quamuis ne iuramenti quidem istis quisquam fidelium & Deum timentium crederet, eo quod vita Narcissi & institutio ac pudicitia ab omnibus nosceretur, ipse tamen eorum quae mota sunt, indignitatem ac molestiam nos ferens, simul & secretam ac Philosophicam vitam semper habere desiderans, subterfugit Ecclesiae multitudinem, & in desertis locis atque agellis secretioribus delitescit annis quam plurimis. At non ille magnus diuinæ prouidentiæ oculus quiescit in longum, sed in impios ultionem per ea ipsa, quæ sibi in periurijs statuerant maledic-

ledicta, molitur. Primus namque ille tenuis
parua ignis scintilla noctis tempore dono
sua succensa, cum omni genere suo omnibus
familia, flammis vtricibus cōflagravit. Alio
repente ab imis pedibus usque ad summum
capitis verticem morbo regio, quo fuerat
precatus, repletur atque consumitur. Tenuis
autem priorem exitum videns, & oculum
uinum non se latuisse perspiciens, prorumpit
in medium, & audientibus cunctis, serape
nitentia vniuersum concinnati sceleris occi
nem pandit. Tantis autem lachrymis immo
nis commissi facinus defert, & intantum
noctuq; perdurat in fletibus, usquequo hu
nibus orbaretur.

*Paulus diacon. lib. 6. de gestis Longobardorum
ca. 2. De cessatione pestis per honorem D. S.
bastiano impensum.*

C A P. X X.

TEmporibus sextæ Synodi vniuersalib;
quæ Constantinopoli sub Agathone
lebrata est, exorta est grauissimam
tribus mensibus, Iulio, Augusto, & Septem
tantaq; fuit multitudo morientium, ven
am parentes cum filiis atque fratres cum so
ribus bini per feretra positi apud urbem illi
mam ad sepulchra ducerentur. Pari etiam me
do hæc pestilentia Ticinum depopulata est
ut cunctis ciuibus per iuga montium, sequi
deserta loca fugientibus, in foro & plateau
uitatis hærbæ & frutices enascerentur. Tene
re